

Dundadznieks

Nr. 20 (169) novembris 2013 Dundagas novada pašvaldības izdevums

www.dundaga.lv

Redaktora vārdi

Svētkus gaidot

Kad jūs saņemsiet šo avīzes numuru, jau būs notikusi ārkārtas domes sēde un deputāti, iepazīnušies ar anketu apkopojumu un Apbalvojuma komisijā spriesto, būs nolēmuši, kurus novada ļaudis godināsim valsts svētkos. To uzzināsiet pašvaldības interneta vietnē, domes ēkā un Kolkas pārvaldē, veikalos un droši vien, cits citam tālāk pavēstot.

Iepriecinoši, ka šogad iedzīvotāji iesūtījuši gana daudz anketu un daudzās jomās pieminēts kupls pulks novada ļaužu. Tā, piemēram, atzinības rakstam *Gada cilvēks Dundagas novadā* ieteikti 17 cilvēki, *Gada ģimenei* – 9, *Par mūža ieguldījumu* – 10.

Ikviens mēs dzīvē sastopamies ar izvēles grūtībām, tās bija arī Apbalvojumu komisijai, kas pārliecinājās, ka dzīve allaž ir plašāks jēdziens nekā nolikums, ka izcelt gribētos tik daudzus, ka varbūt pat jārada jauna iedalījuma vienība.

Izvēles grūtības. Bet tas, ko ikvienam gribu novēlēt gan ikdienā, gan svētkos, – lai nepienāktu brīdis, kad nav izvēles.

Alnis Auziņš

2. lpp. Vētra pažēlo un māca.

3. lpp. Ko dara Sociālais dienests?

4. lpp. Spriež Kurzemītes padome.

4. lpp. Šlīterē top neparasts ozols.

5. lpp. Zaļie kolcenieki Itālijā.

6. lpp. Piedalāties:
kursi, konkurss, izstāde tirdziņš!

Leģendu naktī pilī

26. X visā valstī svinēja leģendu nakti. Latvijas Piļu un muižu asociācija šajā datumā ieteica apmeklēt 15 dažādas vietas, arī Dundagas pili.

Pils sagaidīja, kā jau uz svinībām saposusies – izgaismota. Dega gan lāpas, gan mazās plošķiņas, kuru gaisma mirdzēja kā atjaunotajā pils pagalmā, tā pagrabstāvā, radot svētku un reizē noslēpumainības gaisotni.

Gaidot izrīcību sākumu lielajā zālē, pils apmeklētājus gaidīja dažādas nodarbes. Pārvērtību istaba piedāvāja senlaicīgus tērpus un cepures, kas piesaistīja ne tikai daiļā dzimuma pārstāvjus un bērnus, bet arī pusaudžu uzmanību. Baudu salons tajā pils spārnā, ko ikdienā pazīstam kā jauniešu mītni, deva iespēju, baudot vīnu *Sibillas smails*, klausīties jauku klaviermūziku un uz ekrāna vērot mūsu pili dažādos svētkos, godos un gadalaikos. Rūķa ķēniņa Pundura istabā gaidīja sastapšanās ar mūsu mežu valdnieku, bet turpat blakus, kolonzālē, ikkatru aicināja uzrakstīt savu vārdu Zaļajai jumpravai, un tie, kas vēl nezināja Dundagas klasisko teiku, varēja izlasīt leģendu par rūķīšu kāzām un ziņkārīgās jumpravas stindzinošo likteni.

Pagrabstāvā mājvietu bija raduši kaut kad Pils dienās manīti viduslaicīgi tēli, kas piedāvājās zilēt un liet laimes. Teju vislielāko piekrišanu baudīja Baiļu kambaris: kamēr pagārā rindā pacietīgi savu kārtu gaidīja baidīties gribētāji, tikmēr iekšpusē bija dzirdami neartikulēti šausmu kliegzieni! Saņēmos dūšu

un pats arī iegāju... Neesmu tiesīgs atklāt pārbaudījumu būtību, jo Zaļās jumpravas atklātība lai ir par biedinošu paraugu visiem pils darbiniekiem, kā notiek, ja palaiž mēli. Vai nu pilij mūru trūkst... Tālāk telpu akustiku izmēģināja tautas mūzikas ansamblis *Tals' trimiņš*, bet blakus, burbuļus mezdama, jau smaržoja zupa dižā katlā, patīkami kairinot nāsis un tālāk jau vēderu. Kā turpat vēstīja uzraksts, tad zupas bļodiņa bija apsoltā katram, kas gatavs par to samaksāt ar ... vienu deju.

Mazliet savādašs samaksas veids drīz vien tapa saprotams. Ap pulksten deviņiem vakarā pēc vecā stila durvis vērā izrīcību zālē. Apsviedīgais talsenieks Gints Skribāns tūlīt ķērās pie deju mācīšanas. Lūdzu, visi drosmīgi, stājamies polonēzei! Dūšīgo bija gana, un Ginta izveicība un smails iekaroja klātesošo sirdis. Gan dancotāju, gan skatītāju bija ne mazums! Baha mūzikas pavadībā Gints visiem interesentiem vēl iemācīja kādu deju, bet jaukus un dažādus deju priekšnesumus sniedza Talsu pūtēju orķestra dejotājas – gan no Baroka laikmeta pūra, gan ugunīgus mūsdienu ritmus. Bravo! Skaidrs, ka pēc šīm nodarbēm vēders prasīja zupu, savukārt nupat iegūtājam deju prasēm vajadzēja ļaut šo ēdienu nopelnīt.

Svētku laikā sevi pieķēru, ka mani vakara gaitā ik pa laikam uzrunā kāda doma, kāds vārds nepasakāms caurviju tēls, tāda *dējā* vu noskaņa, kas sauca atmiņā tik labi zināmo filmu *Emīla nedarbi*. Visbeidzot es sapratu, kāpēc. Pils kambaros un ejās, arī deju zālē es ik pa laikam sastapu valsts sociālās aprūpes centra *Kurzeme* filiāles *Dundaga* iemītniekus, kurus uz pils godiem bija atvedusi Dace Muņķevica. Gluži kā Emīls vecos ļaudis Vara Braslas filmā! Tik jauki un cilvēciski.

Paldies leģendu nakts vīkšiem, visiem dalībniekiem un apmeklētājiem, kuru pulkā vairāk nekā puse šķita Dundagā nekad neredzēti vai vismaz sen nemānīti ļaudis!

Zaļā jumprava saka lielu paldies Lainei Šmitei un Inesei Meirei par muzicēšanu, tāpat pārējiem palīgiem: Rudītei Balķītei, Ingai Apškrūmai, Anetei Kinčus, Kristiānai Dadzei, Lindai un Krišam Nierliņiem, Līgai Dzilei, Aivai Veinbergai un Edgaram Cīrulim!

Alnis Auziņš

Visvalža Biezbarža foto

• Zupu smeķējot. Hm, vai samaksa – deja – jau bijusi?

Dundagā

8. XI plkst. 10.00 pilī cirkis *Allez!*. Ieeja Ls 1.

9. XI plkst. 12.00 luterāņu baznīcā labdarības koncertu Dundagas mācītājmuižas neatliekamajiem glābšanas darbiem sniegs kamerkoris *Rāte* no Kuldīgas.

11. XI Lāčplēša diena. Plkst. 17.00 lāpu gājiens no vidusskolas uz laukumu pie pils, kur godināsim Brīvības cīnītājus.

17. XI plkst. 18.00 Latvijas Republikas proklamēšanas diena. Sveiksim Latviju 95. dzimšanas dienā un pateiksim paldies visiem, kas devuši ieguldījumu novada attīstībai! Plkst. 21.30 balle ar grupu *Tālbraucēji*. Biļešu cena Ls 2.

Kolkā

11. XI Lāčplēša diena Kolkā. Plkst. 18.00 lāpu gājiens, pulcēšanās pie *Delfīniem*. Plkst. 18.20 piemiņas brīdis pie

tautas nama – uzrunas, dziesmas, uguns-kurs un karsta tēja. Plkst. 19.00 Askolda Saulīša dokumentālā filma *Atmodas antoloģija*. Par godu Brīvības cīņās kritušajiem aicinām iedegt logos pa sveču liesmiņai!

16. XI plkst. 19.00 Latvijas valsts 95. dzimšanas dienai un Līvu karoga svētkiem veltīts koncerts: Latvijas Nacionālā teātra aktrise Marija Bērziņa un Kolikas pašdarbības kolektīvi. Plkst. 22.00 svētku balle ar grupu *Apvedceļš*. Ieeja Ls 2.

Mazirbē tautas namā

7. XI plkst. 14.00 Mārtiņpēdiena.

11. XI Lāčplēša diena.

Radošās darbnīcas: 16. XI un 23. XI plkst. 12.00 darbs ar mālu, 30. XI, domājams, plkst. 14.00 Adventa vainagu gatavošana. Veronika Millere, tel. 20383578.

17. XI Līvu karoga svētki – plkst. 11.00 Mazirbes baznīcā, turpinājums 12.30. tautas namā.

• Talsu dejotājas saņem baidīšanās uzdevumu.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 24. oktobrī...

Pieņēma *Medību tiesību piešķiršanas noteikumu* projektu 1. lasījumā un nodeva publiskai apspriešanai, ievietojot pašvaldības interneta lapā.

Pieņēma iesniegto saistošo noteikumu *Par svētku pabalstu politiski represētajām personām un nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem* projektu. 2013. gadā izmaksāt pabalstu Ls 20 vienai personai un piešķirt Ls 1300 no Sociālā dienesta budžeta.

Bērnodārzā *Kurzemīte* izveidoja iestādes vadītāja vietnieka izglītības jomā amata vietu, nosakot nepilnu darba laiku — 32 stundas nedēļā, paredzot vietnieka amata pienākumos metodisko un administratīvo darbu, kā arī iestādes vadītāja aizvietošanu viņa prombūtnes laikā.

Nolēma paredzēt 2013. gada budžeta grozījumos Ls 670,90 optiskā kabeļa interneta pieslēguma izveidošanas uzsākšanai ēkām

Dundagā, Pils ielā 5 un Pils ielā 14, un paredzēt 2014. gada budžetā tam Ls 184,55 mēnesī ar PVN jeb 2679,67 gadā.

Pieņēma iesniegtos saistošos noteikumus *Grozījumi Dundagas novada domes 2011. gada 27. oktobra saistošajos noteikumos Nr. 20 «Nodeva par būvatļaujas saņemšanu Dundagas novadā».*

Par novada pašvaldības Privatizācijas, atsavināšanas un iznomāšanas komisijas locekļiem ievēlēja: pašvaldības izpilddirektori Ingu Ralli — komisijas priekšsēdētāja, Centrālās administrācijas finanšu speciālisti Zintu Eizenbergu, Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas un projektu ieviešanas nodaļas vadītāju Gunti Kārklevalku, Saimnieciskā dienesta vadītāju Andri Kojro un Dženetu Marinsku. Atcēla novada domes 26.04.2012. lēmuma Nr. 98 *Par Dundagas novada pašvaldības privatizācijas, atsavināšanas un iznomāšanas komisijas nolikuma apstiprināšanu* 3. punktu.

vo ceļa braucamā daļa, lai atjaunotu kustību. Lūdzām uzņēmēju palīdzību, jo vajadzēja balķvedēju ar iekrāvēju, lai noceltu koku no *Akmentiņu* mājām. Lielāks koks, liepa ar pilnīgi tukšu vidu, nolūza arī pie pils.

Daudzdzīvokļu mājai Brīvības ielā 2, ko apsaimnieko SIA *Ziemeļkurzeme*, norāva apmēram 20 kvadrātmtru šifera. Ar pašvaldības un iedzīvotāju spēkiem juntu salaboja, ņemot šifera plāksnes no pašvaldībai piederošajiem un nojaukšanai paredzētajiem malkas šķūņiem. Vēl atsevišķām dzīvojamām ēkām vējš noplēsa pa šifera loksnei.

Izmantojām SIA *Ziemeļkurzeme* generatoru attīrīšanas iekārtu darbināšanai Jaundundagā. Citu lūgumu pēc generatora nebija.

Visiem operatīvajiem darbiem ietērējām līdz Ls 2000. Vai izdosies iegūt kādu kompensāciju no valsts, vēl nav iespējams pateikt. Pēc iepriekšējās dabas stihijas, ko izrai-

Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Mazauces* sadalīšanai 2 zemes vienībās.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamajam īpašumam *Trumpas*, sadalot to 2 daļās, nekustamā īpašuma *Jaunbrieži* zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 8850 006 0015, sadalot to 3 daļās, atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektus nekustamo īpašumu *Dižpriedes* un *Liblabā* robežu pārkārtošanai nekustamā īpašuma *Mežrukši* sadalīšanai. Piekrita sadalīt nekustamos īpašumus *Čakstītes*, *Alniši* un *Ceplīši*. Apstiprināja detālplānojumu nekustamajam īpašumam *Steķi* un apstiprināja administratīvo līgumu par detālplānojuma *Steķi* īstenošanu.

Atstāja negrozītu novada pašvaldības Sociālā dienesta 29.08.2013. lēmumu Nr.2-8/415 *Par asistentu pakalpojumu*.

Pieņēma iesniegto *Grozījumu Dundagas novada domes 2011. gada 29. septembra nolikumā «Dundagas novada pašvaldības apbalvojumu nolikums»* projektu. Izveidoja novada Apbalvojuma komisiju: Gunārs Laicāns, domes priekšsēdētājs, Aldis Pinkens, Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs, Gundega Lapiņa, pārstāve

sīja vētra, sniegi un plūdi, mums tādu izdevās gūt. Vajag 2–3 mēnešus, lai sagatavotu dokumentus, pēc tam vismaz pusgadu jāgaida, kamēr atmaksā. Taču vispirms Būvvaldei jādod atzinums, ko iesākt ar *Akmentiņiem*, tad spriedīsim, vai lūgt kompensāciju no valsts vai ne. Galvenā ziņa — šoreiz, par laimi, postījumi nav lieli.

Domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns:

— Mums jau bija 2005. gada vētras pieredze, esam pārdzīvojuši plūdus un sniegos. Tātad nebijām nesagatavoti. Cilvēki iepriekš bija informēti, bija ziņojums interneta lapā, ļaudis arī cits citu brīdināja. Labi, ka skolēniem bija brīvlaiks.

Parasti piecājamies, ka 73% mūsu teritorijas klāj meži, bet vētrā tas nozīmē, ka ir daudz koku, kas krīt uz vadiem, ēku jumtiem, ceļiem. Labi, ka neuzkrita nevienam cilvēkam!

No pamatīgi cietušās *Akmentiņu* mājas cilvēki izmitinājās pie radiem un draugiem, pašvaldība šādā gadījumā katram cilvēkam

Ciemos rucavieši

29. X mūsu pašvaldībā viesojās 8 cilvēku delegācija no Rucavas novada — tieši Dunikas pagasta pārvaldes pārstāvji. Par vizītes nolūku lūdzu pastāstīt Rucavas novada domes priekšsēdētāja vietnieku Gunti Roli.

Esam līdzīgi jūsu novadam. Novadu veido divi pagasti, Rucavas un Dunikas. Mums ir apmēram 2000 cilvēku, iedzīvotāju blīvums — 4 cilvēki uz kvadrātkilometru, mazāks nekā jums, teritorija arī mazāka, bet kopumā problēmas jau līdzīgas. Vēl interesanti, ka mūsu novadam ir 32 km jūras robežas, Dundagai — 36 km.

Savulaik legendāra mūsu puses personība, Ģedimins Salmiņš, rosināja aizdomāties, ka senos laikos pastāvēja Duvzares pavalsts jeb novads ar diviem zariem, tikai laika gaitā tie mazliet viens no otra attālinājušies. Padomju laikos meži palika pie Dunikas, jūra pie Rucavas. Tagad atkal esam kopā — it kā *no augšas* uzspiests lēmums, bet tā ir realitāte. Gribam kopt Duvzares kopības sajūtu, centīsimies to iekļaut novada mācībā.

Ikdienā katrs domājam lokāli, bet jāskatās arī nedaudz plašāk. Kas notiek kaimiņos? Turklāt nākamajam plānošanas periodam valsts izvirzījusi pārrobežu sadarbību un piejūras attīstību. Mūsu novadam svarīgas ir abas — sadarbība ar Lietuvu un ar piekrastes pašvaldībām. Protams, neaizmirstam kaimiņus Pāvilstā. Brauksim vēl pie citām piejū-

no biedrības vai nodibinājuma, kura juridiskā adrese reģistrēta vai faktiskā darbība notiek Dundagas novadā, Alnis Auziņš, vietējā laikraksta redaktors, Olita Kalna, Kolkas pagasta iedzīvotāja, Baiba Dūda, Kultūras pils direktore.

... un 31. oktobrī

Piešķīra Ls 2000 no novada pašvaldības budžetā papildus ienākušajiem finanšu līdzekļiem 2013. gada 28. un 29. oktobra vētras postījumu seku novēršanai novadā un nolēma sagatavot pieprasījumu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai par radīto zaudējumu un postījumu seku novēršanas izdevumu kompensēšanu.

Nolēma sakārtot pašvaldības darbinieku un amatpersonu atlīdzības sistēmu.

Nolēma atmaksāt Autoceļu fondam laukuma izbūvei un laukumu attīrīšanai no sniega izlietotos Ls 1259,89 un 2014. gada budžetā paredzēt līdzekļus laukumu attīrīšanai no sniega.

Piekrita sadalīt nekustamo īpašumu *Gobzemes*.

Protokolos pārlūkoja Sandra Kokoreviča

izmaksā Ls 200 kompensāciju.

Pašvaldībai ir liels un mazais ģenerators, bet grūti klājas mazajām saimniecībām, kam jāslauc, piemēram, 20 govīs.

Ieslēdzām generatoru TV tornī Dundagā, novada centrā sakari bija. Bet piekraste palika bez sakariem. No bāzes stacijām saņēmām informāciju, ka ģeneratori sakarus spēj nodrošināt tikai 6 stundas pēc tam, kad pazudusi elektrība. Tas nav nopietni, būs jāraksta kāds ziņojums, lai uz priekšdienām to novērstu.

Kolkas pagasta pārvaldnieks Aldis Pinkens:

— Kādreiz pašvaldībā strādāja darbinieks civilās aizsardzības jautājumos un izstrādāja civilās aizsardzības plānu, nezinu, vai to paveica līdz galam. Mums nav plāna, kā tādus gadījumos rīkoties, bet jāzina būtu precīzi, kas kam jādara: pirmkārt, otrkārt, treškārt. Labi, šoreiz viss notika samērā maigi, bet ir jāizdara secinājumi. Mums jābūt labāk sagatavotiem.

Alnis Auziņš

Sniedz roku, draugs!

Vai mums sadarboties ar Čehiju?

18. X uz Žambergas pašvaldību Čehijā devās domes priekšsēdētāja vietniece Linda Pavlovska, Attīstības un plānošanas komitejas vadītājs Guntis Pirvits, izpilddirektore Inga Ralle, kā arī kancelejas vadītāja Sandra Kokoreviča, lai apspriestu abu pašvaldību savstarpējās sadarbības iespējas.

Kā radās doma par braucienu, kādi bija tā mērķi un kāds rezultāts?

Iespēja sadarboties radusies tāpēc, ka piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība *Dundaga* jau ilgstoši sadarbojas ar uzņēmumu Žambergas pašvaldībā. Vairākkārt jau bija rosināts sadarbību ar šo pašvaldību attīstīt arī sportā, kultūrā, mākslā, taču nebija īsti, kas to sadzird. Pašu ierosmes vadīti, tur ir jau bijuši mūsu hokejisti, kas piedalījās draudzības spēlēs un atgriezās pacilāti par redzēto un piedzīvoto.

Atkal iespēja dibināt attiecības parādījās, kad no Čehijas atveda vēsti, ka Žambergas pašvaldības vadītājs ir gatavs pieņemt mūsu novada domes priekšsēdētāju, lai pārrunātu iespējamo sadarbību. No šīs Čehijas pašvaldības 6 sadarbības valstu apvienības atkritusi Lihtenšteina, līdz ar to atbrīvojusies viena brīva valsts vieta. Priekšsēdētājs šo vizīti bija apsolījis, bet, tā kā pēdējā brīdī viņam radās citi svarīgi darāmi darbi, viņš ar Finanšu komitejas atbalstu uz sarunām sūtīja pašvaldībā strādājošos un deputātu G. Pirvitu.

Tikšanās ar Žambergas pilsētas galvu un starptautiskās sadarbības speciālisti, kas ir arī mūzikas un mākslas skolas direktore, izvērtās draudzīga, un sarunas jau no pirmajiem vārdiem vedās par labu iespēju sadar-

boties. Runājām par konkrētām lietām, čehi ļoti interesējās par Dundagas Mākslas un mūzikas skolas izglītības programmām — mūziku, mākslu un deju, par pūtēju orķestri, — par mūsu sporta aktivitātēm, kā arī par vispārizglītojošo skolu iespējamo sadarbību. Minējām, ka mūsu vidusskola jau ir veiksmīgi piedalījusies starptautiskajos projektos un jaunieši ir bijuši tikai ieguvēji, kā piemēru minot mūsu skolēnu interesanto iepazīšanos ar jauniešiem no Polijas un Bulgārijas, kas ciemojās Dundagā. Arī ar čehiem runājām, ka abās valstīs jāizpēta, kuri piedāvātie projekti ir piemēroti, lai veidotu kopējus projektus, ka tā nebūs sadarbība starp politiķiem, bet gan ieguldījums jauniešos.

Žambergas iestāžu vadītāji pēc iepazīšanās ar mūsu piedāvāto informāciju par mūsu pašvaldību spriedīs par savām iespējām un brauks pie mums atbildes vizītē.

Mēs esam viena no skaistākajām vietām Latvijā, mums ir vienreizēja daba, talantīgi un radoši cilvēki, esam saglabājuši kultūras vērtības, un mums ir ko rādīt. Kādēļ mēs sadarējamies sadarbības iespējas? Klausoties, ar kādu degsmi čehi muzicēja, dziedāja un spēlēja savas un citu tautu dziesmas, klasisko mūziku, nostiprinās apziņa, ka arī mēs tādi esam, tikai ne vienmēr to parādām, ne vienmēr protam lepoties ar savām vērtībām. Ap-

tuveni pirms gada arī Dundagā bija iespēja baudīt viņu folkloras grupas sniegumu, tikām vedināti apgūt arī kādu deju soli.

Brauciens bija izdevies, kaut arī pavadīt 40 stundas ceļā nav nekāda dižā izklaide. Secinājums: dzirnavās gaudi ir iebērti un dzirnakmens ir iegriezts, un kāds būs gala produkts, augstvērtīgi milti vai rupja malu-

ma putraimi, ir atkarīgs tikai no mūsu vēlmēm, uzņēmības un mūsu politiķu gribas. Nestāstīsim vairs, ka mums lādēs glabājas pērles, bet ņemsim tās ārā un rādīsim pasaulei!

Sandra Kokoreviča

Lauzīsim galvas dotajā virzienā!

Ko dara Sociālais dienests

Bieži vien sabiedrībā īsti nezina: ko dara Sociālais dienests? Ir dzirdēti arī pārmetumi, piemēram, kādam nav piešķirts trūcīgā statuss vai bērnam — brīvpusdienas. Par novada Sociālā dienesta darbu stāsta tā vadītāja Ineta Mauriņa, sociālā darbiniece, kas strādā ar ģimenēm un bērniem, — Dace Bergmane un sociālās palīdzības organizatore Inese Bernāne.

Sarunas sākumā noskaidroju: Kolkā uz 0,4 slodzi strādā sociālā darbiniece Diāna Teibe. Savukārt, sākot ar 01.01.2012., Sociālajam dienestam pievienota struktūrvienība pansija *Jaundundaga* ar tās vadītāju Lilitu Laicāni un aprūpētāju Ināru Kurišinu.

Kā paiet Sociālā dienesta darbinieču diena? I. Mauriņa pastāsta, ka no rīta viņa pārskata epastu, Labklājības ministrijas (LM) interneta lapu, likumus, vai nav kaut kas mainījies, *Latvijas Vēstneša* interneta vietni, kur rakstīts par sociālajiem jautājumiem. Gatavo atskaites un lēmumprojektus Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas un domes sēdei, raksta lēmumus par sociālo rehabilitāciju. Tāpat viņa izskata I. Bernānes sagatavotās deklarācijas, paraksta lēmumus, izziņas, pansijai un krīžu centriem gatavo līgumus, kādu stundu parunājas ar klientiem. Ļoti daudz laika paņem telefonsarunas. Piemēram, piezvana Mazirbes skolas direktore Ilze Kriķīte un ziņo, ka skolā nav kāda bērna. Tad vadītāja uzreiz zvana un meklē, kur bērns palicis. Reizēm jāiesaista pašvaldības policija. Piezvana kāda meita, kuras tēvs viens pats dzīvo dziļos laukos, bet meita nevar pie viņa aizbraukt. Sociālā dienesta darbinieces brauc tēvu apraudzīt. I. Mauriņa saka paldies I. Bernānei, kas visus datus ievada SOPA uzskaites sistēmā.

D. Bergmanes diena parasti iesākas ar kādu telefona zvani, piemēram, ģimenē bērniem nav nopirkts viss skolai nepieciešamais. «Kāpjām ar Inesi mašīnā, braucām uz mājām noskaidrot, kā trūkst, tad dodamies uz veikalu, sarunājam vajadzīgās preces uz parāda, rēķinu izrakstīs pēc tam, tad arī samaksās. Iegādātās preces aizvedam atpakaļ uz mājām, kur visu izstāstām. Notikušo ierakstām protokolējam. Tad no slimnīcas zvana jaunā māmiņa, kurai kādas vajadzīgas lietas palikušas mājās. Viņa gaida, kad bērna tētis brauks ciemos, bet tas nerādās. Vispirms mēģinu sazvanīt šo vīrieti, pirmo reizi viņš klausuli paceļ, pēc tam vairs ne. Sameklējam vajadzīgās lietas un aizvedam.

Zvana skolas sociālā pedagoģe un teic, ka vienam bērnam ir utis. Braucām uz viņa mājām pārbaudīt, vai zāles ir nopirkas. Izrādās, nopirkts etiķis, jo tas ir lētāks. Braucām uz aptieku pēc zālēm, atvedam, velkam cimdus rokās un darbojamies». D. Bergmane atzīst — katru dienu ir neparedzama. «Reizēm liekam galvas kopā un kādu problēmu risinām veselu dienu», viņa norāda. I. Bernāne ir pamanījusi, ka neparedzētos gadījumos D. Bergmane ļoti ātri reaģē.

Pati I. Bernāne pieņem klientus, izvērtē ģimenes materiālos resursus, palīdz aizpildīt trūcīgās personas deklarāciju, slēdz vienošanos par līdzdalības pienākumiem. Reizēm cilvēks atnāk, bet viņam nav vajadzīgo dokumentu, tad viņu uzklauša un viņam izstāsta, kādiem dokumentiem ir jābūt. Lai noskaidrotu, vai cilvēks tiešām atbilst trūcīgā statusam, sociālā darbiniece informāciju pārbauda ZZ *Dats* sistēmā SOPA. I. Bernāne ir pirmā, kas sagaida apmeklētājus.

Trūcīgās personas statuss pienākas cilvēkiem ar kopīgu mājāsaimniecību, ja, saskaitot visu ienākumus un *sadalot uz galviņām*, nesaņāk vairāk par 90 latiem. Jāuzrāda ir visi ienākumi. Ir gadījumi, kad tieši vai netieši visus ienākumus neuzrāda, bet novads ir mazs, lielākoties visi par visiem zina, un tad ir nepatīkami pārpratumi. Valstī ir noteikts, ka trūcīgai personai nedrīkst piederēt ne zeme, ne meži, ne automašīna. I. Mauriņa uzsver, ka mūsu novads nācis iedzīvotājiem pretī, un trūcīgai personai drīkst būt arī 5 ha zemes, 5 ha meža un viens auto. Ja arī viss atbilst, tomēr īpašumā ir divas automašīnas, trūcīgas

personas statusu nevar iegūt. Sociālās darbinieces norāda, ka viņām ir strikti jāievēro visi normatīvie akti. Pat, ja ļoti vēlētos palīdzēt kādam, kurš neatbilst trūcīgā statusam, atkāpes nedrīkst būt.

Ja atbrauc kontrole, cilvēki to neinteresē, tā pārbauda tikai dokumentu atbilstmi normatīvajiem aktiem. Ir plānotās kontroles, par ko zināms laikus. «Ja LM saņem sūdzības par mūsu darbu, tad šīs ministrijas ierēdņi telefoniski sazinās ar mums, lai noskaidrotu stāvokli. Sūdzas jau pāris zināmu cilvēku», stāsta I. Mauriņa.

Uz Sociālo dienestu nāk cilvēki, kam klājas grūti, piemēram, nav, ko ēst. Ja klientam ir veselības problēmas un tāpēc viņš nevar strādāt, darbinieces sūta viņu pie ģimenes ārsta. Tā palīdzēts daudziem nokārtot invaliditātes grupu. Mammām, kuru bērnu dzimšanas apliecībā tēva vietā ir svētriņa, ir iespēja saņemt jurista bezmaksas pakalpojumus, lai bērns iegūtu paternitāti un valsts no tēva piedzītu iztikas līdzekļus. Šogad mammas šo iespēju ir izmantojušas diezgan aktīvi.

I. Mauriņa: «Salīdzinot ar 2010. un 2011. gadu, trūcīgo personu kļuvis uz pusi mazāk. Toreiz trūcīgo ģimeņu skaits bija 480, tagad — nedaudz vairāk par 200. Garantēto iztikas minimumu pašlaik saņem tikai pāris cilvēku, jo Sociālais dienests liek meklēt darbu. Cilvēks saņem darba meklējumu lapu, pēc tam tajā redzams, kur viņš meklējis darbu». Parasti jau sociālās darbinieces iesaka uzņēmumus, kur to meklēt: 3 apkārtnē dzīvojamās fabrikās, SIA *Dundaga*, purvā, gateros, SIA *Woodstuff* un *top!* veikalos. Gadās kuriozi: atnāk darba meklētājs pie kāda uzņēmēja un grib, lai iespējams darba devējs ieraksta lapā, ka darba šeit nav. Uzņēmējs darbu piedāvā, bet meklētājs atbild, ka viņš strādāt negrib.

I. Mauriņa atzīst — ir cilvēki, par kuriem zināms, ka tos nekur darbā neņem. Viņi nāk pēc 35 latu pabalsta un ar tādu dzīvi ir mierā. Ir ap 20 atkarīgo, kas atsiņģiti par līdzdarbošanās pienākuma nepildīšanu. D. Bergmane izsaka prieku par pāris ģimenēm, kas izceltas no alkoholisma valgiem. Viņa atgādina, ka bāreņi, kas sasnieguši 18 gadus un sekmīgi turpina mācības, var saņemt pabalstu — 45 latus mēnesī. I. Mauriņa norāda, ka pašlaik Sociālajā dienestā ir daudz Eiropas Savienības pakū, ko var saņemt ne tikai trūcīgie, bet jebkurš, kam tās ļoti vajag.

Darbā problēmu netrūkst. Viena no tām ir arī sabiedrības attieksme pret Sociālo dienestu. Kā piemēru sociālās darbinieces min pārtikas bankas *Paēdušai Latvijai* atsūtītās 20 pakas uz mūsu novada 4000 iedzīvotājiem. Nosacījums — tās domātas sirmgalvjiem un invalīdiem ar maziem ienākumiem. Talsu novadā pakas dalītas sirmgalvjiem, sākot ar

80 gadu vecumu. Dundagas novadā to ir vairāki simti. Kam lai dod? Tāpēc tās piešķirtas tiem, kam viszemākie ienākumi. Par to mūsu sociālās darbinieces saņēmušas pārmetumus. Taču neviens nav atnācis un viņām pajautājis. Tāpat notiek ar brīvpusdienām. Neviens skolotājs nav Sociālajā dienestā painteresējies, kāpēc kādam piešķir, bet citam — ne. Taču sabiedrībā par to runā pilnās burās.

Visgrūtākais darbiniecēm bijis krīzes laiks — 2010. un 2011. gads: tajā cilvēkiem bijis visvairāk vajadzību. Turklāt viņas kļuva par sliktajām arī tāpēc, ka parādījās tāda datu programma, kurā bija redzams, kas kuram pieder. Tā atradušas — kādam cilvēkam, kurš gribējis kārtot trūcīgā statusu, pieder 5 auto. Viņas to pat iedomāties nebija varējušas!

Izskan pārmetumi, ka pašvaldības policija bieži uzturas Sociālajā dienestā. «Bet mums ir kopīgs darbs! Strādājam ar nepilngadīgajiem likumpārkāpējiem», saka D. Bergmane.

Sāpīgi arī, ka ir izdarīts viss iespējams, lai kādu problēmu klienta dzīvē atrisinātu, bet viņš atgriežas vecajā dzīvē, it kā nekāda palīdzība nebūtu sniegta.

Sociālajā dienestā trūkst telpu un darbinieku. LM stingri prasa, lai katrā kabinetā būtu tikai viens darbinieks. Ja piepildīsies sociālā audita ieteikums vecajā slimnīcā ievietot visu sociālo aprūpi, tad dienests varētu pārcelties uz stacijas ēku. Tur pietiktu vietas visam, varētu rīkot atbalsta grupas,

• No kreisās: D. Bergmane, D. Teibe, I. Bernāne un I. Mauriņa.

Autores foto

iekārtot virtuvīti, kur mācīt jaunajām māmām ar maziem resursiem pagatavot gardu ēdienu. I. Mauriņa uzsver, ka pēc likuma uz 1000 iedzīvotājiem jābūt vienam sociālajam darbiniekam. Tas attiecas tikai uz Sociālā dienesta darbiniekiem. LM uzsver, ka to skaitā nav arī vadītāja. Lai pilnvērtīgi strādātu, vajadzētu vēl vismaz pusotru slodzi.

Ir doma piedalīties projektā jauno māmiņu atbalstam. To uzrakstīt palīdzētu Alfa Auziņa. Nodarbība notiktu Dundagas bērnu dienas centrā *Mājas*. D. Bergmane uzsvēra, cik labi, ka A. Auziņa un Z. Ķierpe strādā ar sākumskolas un 5. klašu bērniem centrā. Vēl vajadzētu vietu arī pusaudžiem.

Sociālās darbinieces norādīja, ka Dundagā vajag bērnu laukumu, tāpat atjaunot vienu grupu bērnudārzā. Krīzes laikā to likvidēja. Kad 1. IX bērni aiziet uz skolu, rinda uz bērnudārzu pazūd, bet drīz tā veidojas atkal. Ir māmiņas, kuru bērniem ir gads un daži mēneši, viņas labprāt sāktu strādāt, taču nav, kur atstāt bērnu.

I. Mauriņa atzīst, ka ir liela atšķirība, vai sociālie darbinieki strādā pilsētā vai laukos.

Pilsētās ir dažādas nevalstiskās organizācijas, kas arī veic sociālo darbu. Laukos viss jādara pašam. Ja ilgi nav redzēts kāds cilvēks, nākas braukt kopā ar policistu un meklēt to. Gadās, ka viņš jau kādu laiku ir miris. Pat, ja dzīvojis mājā, kur, piemēram, četri kaimiņi, neviens nav licies par viņu ne zinis. «Mums ar to jātiekl galā. Pilsētās sociālais dienests ar to nenodarbojas», sacīja I. Mauriņa. D. Bergmane aicina novada ļaudis vairāk paskatīties, kas notiek ar viņu kaimiņiem un pateikt Sociālajā dienestā, nevis pārmet, ka darbinieces neko nedara. Viņas taču visu nevar zināt! I. Bernāne sacīja, ka cilvēki ir neapmierināti, ka nekas Dundagā nenotiek, un labi zina, ko vajadzētu, taču, kad jāsāk darīt, nav neviena darītāja. Pārsteidz viņu kūtrība.

Sociālās darbinieces novērtēja zupas virtuvi un uzskata, ka to derētu atjaunot. Protams, tas prasīs līdzekļus.

Iepriecinoši, ka šogad jau ir piedzimuši 30 mazuli un ir sievietes, kas vēl gaida bērnus. Katru gadu novadā piedzimst kādi 33 bērni, šogad būs vairāk. Ar deputātes Benitas Oses ierosmi pērn dome mainīja bērnu piedzimšanas pabalstu. Šogad par pirmo bērnu ģimene saņem 50 latu, par otro — 75 latus, bet par katru nākamo — 100 latu. Tāpat labi, ka trūcīgo ģimeņu bērniem brīvpusdienas simtprocentīgi saņem gan skolēni, gan bērn-dārznieki.

Visgrūtāk novadā klājas ģimenēm ar bērniem. Tāpēc sociālās darbinieces atzinīgi novērtē domes lēmumu piešķirt maznodrošinātā statusa. Starpība starp maznodrošinātajiem un trūcīgajiem ir tikai naudas summā: trūcīgajiem, sarēķinot *uz galviņām*, tai jābūt līdz 90 latiem, maznodrošinātajiem — līdz 120. Daudz ir tādu ģimeņu, kurām šī summa sanāk drusku pāri 90 latiem un trūcīgā statusu vairs nevar saņemt.

«Pašlaik gatavoju grozījumus saistošajos noteikumos. Palielināsim pabalstu malkas iegādei, atsāksim sveikt sirmgalvjus, sākot no 80 gadiem, viņiem nozīmīgajās jubilejās, reizi gadā visi represētie un nacionālās pretošanās kustību dalībnieki saņems materiālo pabalstu, ir plānotas brīvpusdienas daudz bērnu ģimenēm un aizbildniecībā esošiem bērniem», stāsta I. Mauriņa.

Sociālās darbinieces novērtē *Rūku namu* Kolkā. Tas tapis ar toreizējā domes priekšsēdētāja Aldona Zumberga un deputāta Valda Randes ierosmi un lieliski kalpo bērniem no riska ģimenēm. Tur viņi atrodas pa nedēļu, ir siltumā un paēduši.

Lai nesapītos sarežģītajos sociālajos gadījumos un pašas neklātu par problēmu, sociālās darbinieces 6 reizes gadā apmeklē supervīzijas. To nosaka Ministru Kabineta noteikumi un apmaksā pašvaldība. Viņas brauc arī uz reģiona semināriem, piedalās pieredzes apmaiņā ar kolēģiem. D. Bergmane uzsver, ka Sociālais dienests ļoti labi sadarbojas ar probācijas dienestu, policiju, bāriņtiesu, sociālo pedagoģi, un saka lielu paldies Saimnieciskā dienesta vadītājam Andrim Kojro par lielisko mašīnu, kas tagad ir Sociālajam dienestam. Ar to var droši braukt uz vistālākajiem lauku nostūriem. Paldies par labu sadarbību sociālās darbinieces saka arī Ilzei Petrovicai un aptiekas *Cīto* kolektīvam.

I. Mauriņa saka: «Mums ir izveidojies savs kodols». D. Bergmane piebilst: «Turamies kopā un iestājamies cits par citu». Sociālā dienesta vadītāja saka paldies auditam, kas atbalstīja I. Bernānes pieņemšanu šajā darbā. Viņai nav vajadzīgās izglītības, taču darbiniece māsās Kristīgās vadības koledžā par sociālās palīdzības organizatori. Tā gan būs tikai 1. līmeņa izglītība, kam sekos studijas. D. Bergmane atzīst, ka šis darbs ir I. Bernānes aicinājums, viņai bijusi vislielākā motivācija, tāpēc arī Sociālajā dienestā pieņemta.

I. Mauriņai vislabākā atpūta ir savā dārzā *ņā levļējās*, D. Bergmanei — būt kopā ar ģimeni, palīdzēt omītei lauku mājās un mammai dārzā. I. Bernānes brīvo laiku aizpilda kalpošana draudzē *Prieka vēsts*. Lai mūsu sociālajām darbiniecēm ir cilvēkmīlestība, izturība, pacietība un radošs gars, risinot visdažādākās problēmas!

Diāna Siliņa

Pie mums, uz zemēm

Top neparasts ozols!

Mājiņā pie Šlīteres bākas kopš augusta *aug* neparasts ozols. Tur iegriezāmie oktoobra beigās un redzējām, ka varenais dižkoks jau ir sasniedzis griestus... Satikām vīru, kas ozolu audzē — Valeriju Vahruševu. Lūk, mūsu saruna.

— Pastāstiet, lūdzu, kādas dīvainības te notiek!

— Vai jūs tas tiešām interesē? Jūs esat pirmie, kas apvaicājas, ja neskaita apmaldījušos tūristus.

Esmu no Daugavpils, Latgales zoodārza darbinieks, pēc izglītības entomologs. Mūsu zoodārzs ir visai trūcīga struktūra pašvaldības paspārnē, bet tieši grūtie apstākļi mūs iemācījuši darīt visu neatkarīgi no izglītības, veicinājuši radošumu. Es zoodārzā esmu veidojis arī dekorācijas, uzkrājis novatorisku dizainera pieredzi. Pārštāvu arī pavisam mazu firmu *Ekzodizains*.

Šī ideja dzima pirms pusotra gada. Mani uzrunāja draugi no Daugavpils Universitātes. Viņi nodarbojas ar vides projektiem un sadarbojas ar Dabas aizsardzības pārvaldi (DAP), kas ir arī šī projekta pasūtītāji. Tas ir kopprojekts, kurā iesaistīta ir augstskola, DAP un Latgales zoodārzs, un tā būtība ir uzskatāmi parādīt, kāda loma dabā ir veciem kokiem. Piemēram, parkos tos mēdz izzāgēt, bet tie ir vienīgais mitekļi un dzīvotne daudzām retām un aizsargājamām kukaiņu sugām.

• No kreisās Valerijs Vahruševs.

Viļņa Skujas foto

Ideju īstenojam tukšajā mājiņā blakus Šlīteres bākai, kurā, cik saprotu, agrāk, kad bāka vēl kalpoja navigācijai, atradies dīzeļģenerators, kas to apkalpoja.

Strādāju no augusta, bet tīrais darbs prasījis mēnešus divus. Novembra vidū visam jābūt gatavam. Pa īstam to visu atklās maijā, kad sāksies jaunā tūrisma sezona.

Šis koks ir vairākus simtus gadus veca ozola atdarinājums, detalizēta stilizācija ar iedobumiem un izaugumiem, un dažādām gaismiņām, lai ļaudis te iepazītos ar to visu, kas var mājot vecā kokā. Tas būs interaktīvs koks. Tajā varēs ielīst, uz tā būs iespējams uzkāpt, atrast interesantus objektus, piemēram, putnu ligzdas, kukaiņu kokiņas. Visu negribu atklāt! Tas aizraus gan bērnus, gan pieaugušos. Tā būs savdabīga virtuāla ekoloģiska laboratorija. Viss naminš būs sadalīts divās zonās: viena būs naturālistika ar koku, otra — akadēmiska. Akadēmiskajā daļā atradīsies galds, dators, videoprojektors, varbūt pat mikroskops, lai veiktu laboratoriskus novērojumus. Paredzētas arī iespējas rīkot tematiskas izstādes, izmantojot mūsdienīgu un rotaļīgu apgaismojumu.

Pašlaik pasaulē ir modē stilizēti koki, koki-sejas, kas līdzinās cilvēkiem. Mūsu ozols spēj pieņemt ikviena cilvēka seju, atliek tik tajā ieliet. Uz koka vienlaikus varēs novietoties 5–6 cilvēki. Ekskursijas notiks gida pavadībā, vietējiem skolēniem tā būs ļoti interesanta iespēja. Domāju, ka mūsu ozols kļūs ļoti pazīstams, par vienu no novada vizītkarēm. Tam pasaulē nav līdzinieku.

— Vai šim ozolam ir tiešs līdzinieks dabā?

— Vispirms jau bija krietni jāiepazīst koki dabā. Latgalē arī aug brīnišķīgi ozoli, bet es, gatavojoties darbam te, gribēju iejusties šajā dabas vidē. Lieliskais Dundagas parks kļuva par manu iedvesmas avotu. Staigāju pa to vairākkārt, skatoties, aptaustot, fotografējot. Tāpat Šlīteres Zilā kalna pakāje ir vienreizēja vieta. Kad ozols būs gatavs, nebūs viegli pateikt, kur tam ir īstā miza, kur atdarinājums.

Sākumā uz papīra uzmetu skici. Negribu iedziļināties daudzos dizaina likumos, kas man bija jāievēro. Bet bija tāda interesanta lieta. Jau vairākkārt biju klīdis pa Dundagas parku un vienmēr brīnījies, ka allaž tur atrodu ko jaunu. Pirms pāris nedēļām, kad koka veidols jau būtībā bija gatavs, parkā uzgāju lielisku ozolu, laikam gan ne Naudas ozolu. Mans atradums tiešām stipri līdzinājās šim kokam, kas *aug* namiņā! Nopriecājos, ka manas domas tik ļoti saskan ar īstenību. Nekas nav jāizdomā, dabā viss ir, mūsu uzdevums ir nedaudz stilizēt, lai izskatītos dabiski un reizē tomēr neparasti. Var jau izmantot arī citu pieeju — viens pret vienu, bet šeit tās nav. Kaut kādus sīkumus gan esam nokopējuši.

— No kāda materiāla ir jūsu ozols?

— Apakšā ir dzelzs armatūra, uz tās — dzelzsbetona hidropolimērs — smilts ar cementu un piedevām. Beigās koku nokrāsosim. Uz sienām būs dažādas ainavas. Ar šo ozolu mēs laužam dimensijas, priekšstatus par telpu un laiku, tas ir fantāzijas stils. Koks it kā būtu te izaudis un salauzis griestus. Dabā tā nevar būt, bet stilizēt to var. Viens cilvēks, kas te nejauši bija ieklīdis, man pajautāja: bet kā jūs to koku te ievilkāt?

— Vai turpinājumā, galotnes, augšā nav? Un kā ar saknēm?

— Ir gan viens, gan otrs. Lai drusku paliek intrigai!

— Skatos, ka jūsu sadzīves apstākļi ir visai *spartiski*: daži sīpoli, burkāni un dators.

— Turklāt *kompis* bez interneta, tikai ar darbam vajadzīgiem zīmējumiem un filmām, lai vakaros nebūtu pārāk skumji. Jā, skarbi apstākļi, bet es nesūrējos. Mans sākotnējais palīgs vēlāk mani pameta, tas gan sarūgtināja. Acīmredzot visi to nevar turēt. Šeit ir liels mitrums, īpašs mikroklimats, tāpēc jau te arī ir rezervāts. Es ierados vasarā, lija lietus, un gaiss bija tā piesātināts ar mitrumu, ka mājiņā vienā naktī viss pilnībā izmirkā. Te ir kā tropos, esmu bijis Indonēzijā, tāpēc varu to droši teikt. Te ir Latvijas džungļi.

Paldies administrācijai, ka varu izmantot elektrību, lai sasildītos. Auksti nav. Ludmila no bākas palīdz pārdzīvot citas sadzīves grūtības, reizi nedēļā pat tieku pie pirts. Lauku sādžā ļaudis nemazgājas biežāk.

Tādas īstas komandas jau man nebija. Tagad, kad darbs tuvojas beigām, atbrauks palīgā draugs un skolotājs Andrejs Morozovs — skulptors pēc aicinājuma. Ceru, ka būsīm ko paveikuši ekoloģiskās audzināšanas labad, kas savukārt palīdz izprast un saudzēt vidi. DAP administrācijai arī patīk tas, ko viņi līdz šim te redzējuši. Ozolā mēs esam iestrādājuši savu labo enerģiju. Ikkatrs, kas kaut ko dara no sirds, ieliek darbā savu dvēseli. Tā ka, ja ozolam ko patiesi lūgsiet, jūs arī saņemsiet.

Paldies pasūtītājiem, kas piekrita ieguldīt naudu tādā dīvainā lietā! Ir ļoti daudz dabas taku, bet šāds koks ir unikāls. Reizē arī pats iemācījies daudz jauna. Par savu naudu nekad neko tādu neuztaisītu. Paldies DAP un draugiem no Daugavpils Universitātes!

Alnis Auziņš

Sprīež Kurzemītes padome

Bērnudārza *Kurzemīte* iestādes padome oktobrī sanākusi uz divām sēdēm.

Tajā darbojas vecāku pārstāvji no katras bērnu grupiņas: Jānis Blūmentāls, Ieva Damberga, Andris Freimuts, Sabīne Jaunbirze, Sintija Kārklevalka, Baiba Laudāne, Daina Miķelsone, Zinta Rozefelde, Zita Stumbiņa un Signe Šepte.

9. X par padomes priekšsēdētāju ievēlēja S. Jaunbirzi, par viņas vietnieci — B. Laudāni. Nolēma pašvaldībā noskaidrot, kāpēc vecākiem jāmaksā Ls 0,30 dienas nauda klāt par ēdiena gatavošanu, kaut gan viņi par ēdināšanu jau maksā atsevišķi un pavāre saņem algu no pašvaldības, un kur šo naudu izlieto. Tāpat nolēma katrā grupas telpā izlikt anonīmo jautājumu kastīti vecākiem. Iestādes padomes sapulci sasauks ne retāk kā reizi trīs mēnešos.

31. X atgriezās pie jautājuma par dienas maksu. Bērnudārza vadītāja Ilona Onzule atsaucās uz 2009. gada 16. decembrī pieņemto domes lēmumu, kur tā ir noteikts, bet nav norādīts, kāpēc. Audzinātāja un bijusī deputāte Irina Jānberga atgādināja, ka jau agrāk vecāki par katru bērnu, pat ja viņš neēda, papildus maksāja Ls 0,30 ēdināšanai, šajā maksā iekļaujot saimnieciskos izdevumus. 2009. gadā formulēja, ka Ls 0,30 jāmaksā par ēdienu sagatavošanu, kurā ietilpst maksa par elektrību un jauno virtuves iekārtu amortizāciju. Taču piecgadīgajiem un sešgadīgajiem, kas neēda, tie vairs nebija jāmaksā. B. Laudāne ieteica šo summu, lai nerastos pārpratumi formulējumā, iekļaut pie ēdināšanas samaksas, nevīs nodalīt atsevišķi.

Visvairāk diskutētais jautājums bija par bērnu uztura normu aprēķināšanu pa vecuma grupām un samaksu, vadoties pēc uztura normām. S. Jaunbirze uzskatīja, ka samaksai jābūt diferencētai: mazākie taču apēd mazāk nekā lielie. I. Onzule paskaidroja, ka pašvaldības grāmatvedībā nav tādas programmas, kas varētu diferencēti aprēķināt ēdināšanas izdevumus bērniem no pusotra gada līdz trim un lielākiem. Ēdienkarti pa kalorijām veido atsevišķi lielajiem un mazajiem. Viņa uzsver, ka vairāk kaloriju drīkst būt. Tāpat I. Onzule norādīja — pērn kopsapulcē vecāki piekrita, ka mazajiem bērniem dod lielākas porcijas. S. Jaunbirze un B. Laudāne sacīja, ka jaunākie bērni tomēr apēd mazāk, tāpēc arī viņiem jādod mazākas porcijas un vecākiem par to jāmaksā atbilstoši mazāk.

Nolēma, ka I. Onzulei jāsaņem lēmumprojekts par ēdināšanas nemainīgu samaksu, ko iesniegt līdz 11. XI Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejā, kā arī lēmumprojektu par diferencētu ēdināšanas apmaksu saskaņā ar vecuma grupām. Nolēma divās grupiņās izvietot kaloritātes kartes, saglabāt Ls 0,20 samaksu par vietas rezervēšanu, izlikt atbildes uz vecāku iesniegtajiem jautājumiem, kā arī iesaistīt vecākus Ziemassvētku pasākuma rīkošanā.

Sēdē piedalījās arī vairākas audzinātājas un novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, kas iesaistījās un visu cītīgi pierakstīja savā lielajā kladē.

Diāna Siliņa

Pienesums attīstības plānošanā

24. un 25. X Dundagas novadā darbojās Latvijas Universitātes Ģeogrāfijas un zemes zinātņu fakultātes Vides zinību maģistrantūras 1. kursa studenti profesora Raimonda Ernšteina vadībā.

Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs Lauris Laicāns:

— Pirmajā dienā studenti tikās ar domes priekšsēdētāju Gunāru Laicānu un atsevišķiem pašvaldības iestāžu vadītājiem. Attīstības un plānošanas nodaļā par novadu pastāstīja es. Tāds bija arī viņu mājas darbs — iepazīties ar mūsu novadu. Pēcpusdienā studenti apciemoja Šlīteres nacionālā parka administrāciju, aplūkoja Šlīteres bāku un dažus piekrastes ciemus.

25. X līdz pusdienlaikam viņi iepazīnās ar Kolkas pagastu, tā pārvaldi un iestādēm, kā arī tikās ar vietējiem iedzīvotājiem. Tā kā pašlaik izstrādā novada attīstības plānošanas dokumentus, šajā procesā iesaistījām arī maģistrantus. Pēcpusdienā tautas namā, kopā pulcējoties studentiem un kolciniekiem, notika darbs 4 grupās: *Piekrastes pārvaldības*

un komunikācijas vide, Piekrastes infrastruktūras vide, Piekrastes sociāli ekonomiskā vide un Piekrastes dabas un kultūras vide. Maģistrantu darbs ir saistīts ar piekrastes izpēti un priekšlikumu sagatavošanu. Viņu mērķis ir izstrādāt piekrastes integrētās pārvaldības rīcības programmas vadlīnijas, ko ceram izmantot un iekļaut savos dokumentos. Tas ir vēl viens veids, kā iesaistīt sabiedrību.

Vēl esmu aicinājis Dundagas Mākslas un mūzikas skolas pedagogus iesaistīt bērnus Dundagas novada nākotnes redzējuma izstrādē un ar zīmējumu starpniecību uzzināt viņu domas. Kā viņi redz Dundagu un sevi tajā pēc 20 gadiem? Tas varētu būt pavisam cits skatījums! Pēc 20 gadiem daļa no viņiem būs tie, kas te dzīvos.

Uzklausīja Diāna Siliņa

Vidusskolā

Ar jaunumiem iepazīstina direktora vietniece audzināšanas darbā Inese Freimute.

1. XI uz skolu atbalsta biedrību un fondu darba pieredzes informatīvo semināru devās pārstāvji no skolas padomes vecākiem un pašpārvaldes jauniešiem, lai uzklautu citu skolu pieredzi, kā piesaistīt līdzfinansējumu jauniešu projektiem.

2., 3. un 16. XI kāds no skolas padomes vecākiem piedalās trīs Baltijas vecāku biedrību uzsāktajā vecāku izglītošanas projekta *Open*

Parents otrā posma mācībās, lai bez maksas apgūtu prasmes komandas veidošanā un vadīšanā, konfliktu risināšanā, laika plānošanā un pārrunu vadīšanā, kā arī rastu idejas, kā līdzsvarot dzīves svarīgākās jomas un būt ne tikai veiksmīgiem vecākiem, bet arī aktīviem sabiedrības locekļiem.

Uzklausīja Diāna Siliņa

Par zaļu pat vēl zaļāks

Kolkas skola domā zaļi!

Kolkas pamatskolai kopš 2000. gada prioritāte ir vides izglītība. Šogad 2. X pamatskola astoto reizi saņēma Ekoskolu zaļo karogu, savukārt no 22. līdz 27. X Comenius projekta *Izpētīsim Zemi kopā ar bērniem un palīdzēsīm saglabāt to* komanda viesojās projekta skolā Itālijā. Uz latviski teikto «Labdien!» skolas direktore Antra Lauksteine atbild «*Buon giorno!*», bet, saprazdama, ka manas itāļu valodas zināšanas ir vājas, pāriet uz valsts valodu. Vēlāk sarunā iesaistās Aiga Ūdre.

• Kolcenieki pie Vatikāna.

Comenius projekts aizved uz Itāliju

Antra: — Iesaistījušies esam visa mūsu pamatskola un arī bērnudārzs. Daudzpusīgās partnerības projekts ilgst divus gadus. Projekta valodā runājot, tajā paredzētas 24 mobilitātes, t.i., 12 pieaugušie un 12 bērni no Kolkas skolas, gan ne jaunāki par 6. klases audzēkņiem, var aizbraukt uz projekta skolām ārzemēs. Mūsu pieaugušo komanda bijusi Spānijā, tagad 4 pieaugušie un 6 bērni viesojās Itālijā, tāpat 4 pieaugušie un 6 bērni 6. V brauks uz noslēguma pasākumu Turcijā. Maijā uzņēmām pārējās 5 dalībvalstis. Jāuzteic Dace Tindenovska, ar viņas uzņēmību pirms vairākiem gadiem šis projekts tapa.

Darbs projektā sadalās pusgados. Pirmajā pētījām augus, otrajā dzīvniekus, pēc tam iežus un minerālus, pēdējā pusgadā — klimata pārmaiņas un skaņas. Pēc izstrādāta nolikuma audzēkņi vāca punktus, tāpat veica papildu darbus, un uz sadraudzības skolu Priverno pilsētā devās 9. klases audzēkņi Megija Grīnerte, Paula Kučinska un Mikus Lauksteins, 7. klases skolēni Toms Tindenovskis un Elizabete Bordjuga un sestklasnieks Jānis Čačis, bet no pieaugušajiem: projekta koordinatore D. Tindenovska, es kā skolas direktore, vides izglītības koordinatore A. Ūdre un direktora vietniece Ilona Jostiņa.

Aiga: — Pirmais, ko ievērojām: Itālija ir ļoti katoliska zeme, arī Priverno skolai ir dots svētā vārds. Pilsētā atrodas grezna katedrāle, visur var redzēt svētbildes — arī mērijā, kur mūs pieņēma pilsētas galva. Šķiet, Itālijā nav iespējams būt neticīgam. Otrā lieta — katrā apdzīvotā vietā redzēju futbola laukumu, turklāt ar mākslīgo segumu. Jūtams, ka ieguldīti ir lieli līdzekļi un ka futbols itāliešiem ir tautas sports.

Viņi arī ļoti lepojas ar savām kultūras vērtībām un mums piedāvāja ekskursijas pa ievērojamām vietām. Bijām ļoti skaistā pilsētā kalnos, apmeklējām Senās Romas pieminēto Jupitera templi, Tibērija grotu, abatiju, Nimfu dārzu. Nimfu dārzs būtībā ir senas pilsētas drupas, jo pilsēta gājusi bojā malārijas epidēmijā. Pamestā pilsēta pārgājusi kādas dzimtas īpašumā, un tā 1920. gadā izlēmusi tur veidot dārzu, apstādot ar kokiem un augiem no visas pasaules. Mums bija priekšrocība to apmeklēt, jo to nevar darīt kurā katrā laikā.

Starp citu, itālieši staigāja ar jakām, rudens zābakiem kājās, mums tā šķita vasara. Zemāk par +22° nebija, Romā pat +27°. Redzējām Kolizeju, bijām Vatikānā.

Antra: — Man labāk patika mazās kalnainās pilsētiņas Priverno un Sperlonga — šau-

ras ieliņas, ziedoši augi puķu podos, veļa zem logiem un suņi uz balkoniem. Ar ceļojuma iespaidiem fotogrāfijās ikviens var iepazīties interneta vietnē www.draugiem.lv/kolkaspamatskola.

Aiga: — Itālieši bauda dzīvi. Kafējnīcas ne brīdi nav tukšas. Viņi atšķirībā no mums nepievērš uzmanību sīkumiem, piemēram, ir vai nav noslaucīti putekļi. Toties viņi kopj attiecības. Sēž vakaros mājas priekšā, dzer kafiju, skatās uz garāmgājējiem un puķēm, — un to uz bruģa ir daudz!

Dārdzība diezgan liela, izņemot tirgu. Tur ir gan drēbes, gan arī sieri, gaļa, zivis, kalmāru taustekļi, augļi. Prasījām, kur ir Priverno lielveikali. Tāds ir tikai viens, pārējie atrodas ārpus pilsētas.

Bet mazie veikaliņi ir īpaši. Ja nav pircēju, tad īpašnieki stāv veikalu durvīs un vēro ielu. Un nevienam nešķiet divaini, ka mušiņas lido apkārt produktiem, ka šur tur kaut kas ir notraipīts. Tur laikam nav PVD.

• Top saulainie salāti Zemkopības ministrijā.

Antra: — Itālija nav pārāk tīra. Piemēram, no rīta kāpjot pa pilsētas kāpnēm, šķita, ka tās gadu nav tīrītas. Trepju augšā tikko bija sācis darbu sētnieks. Kad pēcpusdienā pa tām pašām kāpnēm devāmies atpakaļ, sētnieks vēl līdz lejai nebija ticis.

— **Ko darījāt saistībā ar projektu?**

Antra: — Apmeklējām skolu, ko veido 4

ēkas, tajās māsās ap 900 bērnu — no silītes līdz vidusskolai. Mūs sagaidīja ar dziesmām. Itāliešiem bija dots uzdevums sacerēt projekta himnu, ko arī kopīgi angļu valodā nodziedājām. Pie ceturtās ēkas mājinieki mūs sagaidīja uz kāpnēm, ar flautām nospēlējot visu 6 dalībvalstu himnas.

Mēs, pieaugušie, seminārā plānojam nākamā braucienu uz Turciju. Tikmēr bērni darbojās 3 darbnīcās. Vienu es īsti neizpratu, tās galaprodukts bija sacementēts ķieģelītis. Otrā bērni metāla plāksnītēs iegravēja zīmējumus. Trešajā ar flomāsteriem aprakstīja baltus Comenius t-krekus.

Aiga: — Priverno skolā lielā cieņā ir māksla un mūzika. Mūzikas stundās katrs skolēns spēlē kādu instrumentu, kopā veidojas vesels orķestris. Savukārt sadraudzības spēlē volejbolā, kur jauktās komandās piedalījās arī mūsu bērni, izjutām itāliešu līdzjutēju temperamentu.

Antra: — Pieaugušos izmitināja viesnīcās, bet bērni dzīvoja ģimenēs. Tas ir ļoti svarīgi, jo tā labāk iepazīst vietējo kultūru. Visās ģimenēs gan neprata angliiski. Tad sazinājās ar Google tulkotāja palīdzību. Atvadu ballītē asaras bira gan mūsējiem, gan ģimenēm. Notika arī diskotēka bērniem, kas sajūsmināja mūsu meitenes, un karaokes vakars.

— **Un kā ar ēdieniem?**

Aiga: — Ģimenēs ēdieni mazliet atšķīrās no tiem, ko mums piedāvāja kopīgās ēdienreizēs. Ģimenēs bērni ēda kellogu, jogurtu, no rītiem — un tas mūsējiem bija lielākais pārsteigums! — šokolādes kūkas. Bija arī garšīgi krusāni ar citrona vai šokolādes pildījumu. Viņi lieto daudz saldumu.

Mūs pārsteidza, ka tikpat kā nebija dārzenu un augļu. Pamatēdiens — makaroni un picas, tad vēl kartupeļi, gan vārīti ar burkāniem, gan frī. Deva arī gaļu un cienāja ar jūras veltēm — risoto ar kalmāriem, mīdijām, garnelēm.

Antra: — Rīsi ar sieru man šķita visdīvainākais ēdiens.

Aiga: — Es atkal to būtu ar mieru ēst katru dienu! Mocarellas siers gan bija ļoti garšīgs. Pilī, kur rīkoja pikniku, deva marinētus artišokus, zaļos spinātus.

Antra: — Mūsu picas ar sieru, šķiņķi, tomātiem atšķiras no Itālijā piedāvātajām. Viņiem tā var būt kraukšķīga maizīte, apsmērēta ar tomātu pastu. Bija tāda, pēc izskata kā ābolu plātsmaize, bet izrādījās — ar sieru.

Aiga: — Dzerot pirmo kafijas tasi Itālijā, nesapratām, vai par mums smejas, vai tā tur pieņemts. Pavisam, pavisam nedaudz, toties ļoti stipra! Taisnība, pieļojot klāt putoto pienu, ir labi. Viesnīcas īpašnieku šajā ziņā izskolojām.

3,50 eiro. Jā, bet viņu balto miltu diētu es apbrīnoju! Resnus ļaudis gan neredzēju.

Antra: — Viņu reljefs liek skraidīt augšā un lejā, tā ir slodze!

— **Un kā tur ar Makdonaldu?**

Aiga: — Ir. Kad apņika makaroni, tad iegājām!

Antra: — Starp citu, bija redzams, ka turki nespēj iejusties svešā zemē — nemitīgi sev pieprasīja citus ēdienus. Arī daži mūsējie teica, ka neēdot ne picu, ne makaronus. Piekļābja liek ciemos pieņemt to, ko liek galdā. Un viņi arī pierada.

— **Kas vēl tāds īpašs palicis prātā?**

Antra: — Itālieši ļoti lepojas ar savu demokrātiju. Mērijā ir ierīkota telpa pēc parlamenta principa: labējie, kreisie, bet tur sēž skolu pārstāvji un pieņem lēmumus.

Aiga: — Mani pārsteidza, ka aptiekās strādā tikai jauni vīrieši.

Antra: — Vērtīgu pieredzi deva pats brauciens. Lidojām ar lieliskām Lufthansa lidmašīnām. Lielākā daļa bērnu lidoja pirmoreiz un sākumā bija nobijušies. Pēc tam iepatīkās! Atlidojām ļoti sekmīgi — dienu pirms vētras! Frankfurtē pārsēdāmies. Bērni redzēja vienu no lielākajām Eiropas lidostām.

Aiga: — Pirmoreiz ar lielu autobusu braucu pa serpentīna ceļu. Paskaties pa logu — zemes nav!

— **Kas vēl projektā jāpadara?**

Antra: — Vasarā bijām darba vizītē Sikšņos un sadalījām pienākumus. Mums ir jāizdod avīze un daudzvalodu vārdnīca, izdomājām ar interneta starpniecību veikt aptauju. Maijā prezentēsim padarīto. Visu dalībvalstu paveiktais mums jāieraksta diskā.

Zaļais karogs astoto reizi

Antra: — 2. X karoga piešķiršanas pasākums bija sadalīts divās daļās: vispirms Rīgas Latviešu biedrības namā pasniedza zaļos karogus, pēc tam notika akcija Zemkopības ministrijā — vairāki šefpavāri mācīja bērniem gatavot dažādus ēdienus. Katrai skolai bija uzdevums paņemt līdzī ekoproductus, mēs bijām aizveduši ķirbjus, piparmētras, dzērvenes, dzeltenās Kaukāza plūmītes, burkānus, brūkleņu sulu, vēl dažādus zaļumus. Pagatavot zaļos salātus mums mācīja Rolands Frīdenbergs-Kalniņš — jauns, fantastisks puisis ar Londonas restorānos iegūtu pieredzi, kas Rīgā izveidojis ēdināšanas uzņēmumu, kas apkalpo skolas un bērnudārzus. Tas vien jau ir baudījums — būt kopā ar cilvēku, kas tiešām mīl savu darbu. Šķiet, mēs pat redzējām receptes radīšanu — pavārs staigāja, klikšķināja karotītes un domāja salātu pagatavošanu. Netraucēja arī tas, ka mēs bijām aizmirsuši dēlīti nazi, tāpēc burkānus griezām strēmelītēs ar kartupeļu mizojamo nazi. Ķirbi sasmalcināja, interesantu garšu ēdienam piešķīra plūmītes, pavārs vēl pievienoja olīveļļu un medu. Saulainie salāti visiem gāja pie sirds. 16. X Kolkā Zaļā karoga pacelšanas svētkos raudzījām šos salātus atkārtot, gan drusku pēc citas receptes: izmantojām citas plūmes, pierīvējām ābolus un vēl pievienojām citronu. Bērniem tā garšoja, ka lūdza papildporcijas. Uzaicinājām arī mūsu virtuves darbinieces. Iejutāmies mainītās lomās, jo mūsu virējas reizēm piedāvā ko jaunu, un bērni parasti mēdz būt konservatīvi. Kad paši gatavo, tad ir citādi.

Aiga: — 16. X rītā visi sapulcējāmies un nodziedājām skolas himnu. Tā kā zaļais karogs pie mūsu mācību iestādes jau plīvo, tad šoreiz to pacelām virtuāli — datorā. Audzēkņi bija sagatavojuši prezentāciju, reizē paši atskatoties uz dažādām nodarbībām, lai atsaucētu atmiņā, par ko karogu esam ieguvuši. Visaktīvākie skolēni saņēma balvas — dzēšgumijas zaļus nīlzirgus un piezīmju grāmatiņas. Svētku reizē bija ieradies Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens, diemžēl aizņemtbības dēļ netika domes priekšsēdētājs.

Antra: — Jāuzsver, ka Comenius projektā darbojamies tāpēc, ka piedalāmās ekoskolu programmā. Tas savstarpēji saistās. Katru pavasari un rudeni sapošam apkārtni un priecājamies, ka novadā vienmēr pamana un novērtē mūsu darbu.

Alnis Auziņš

Foto no Kolkas pamatskolas albuma

Raibs kā dzeņa vēders

Projektu konkurss

Biedrība *Ziemeļkurzemes biznesa asociācija* izsludina projektu konkursa VII kārtu Lauku attīstības programmas 411. pasākumā *Konkurētspējas veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā* (piešķirtais finansējums Ls 11 432,40) 3. aktivitātē:

Iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegāde un uzstādīšana, infrastruktūras izveide lauksaimniecības produktu ražošanai un pirmapstrādei, to skaitā pašu saražotās produkcijas iepakojšanai, kā arī ilggadīgo auglīkopības kultūraugu (izņemot zemeņu) stādu iegāde, stādījumu balstu sistēmu, žogu un žogu balstu iegāde, uzstādīšana un stādījumu ierīkošana; iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegāde un uzstādīšana, infrastruktūras izveide lauksaimniecības produktu pārstrādei un pirmapstrādei mājas apstākļos, to skaitā pašu saražotās produkcijas iepakojšanai.

3.1. **Rīcība:** lauksaimniecības produktu ražošanas un pirmapstrāde.

Mērķis: veicināt lauksaimniecības uzņē-

mumu saimnieciskās darbības attīstību un konkurētspēju.

3.2. **Rīcība:** lauksaimniecības produktu pārstrāde un pirmapstrāde mājas apstākļos.

Mērķis: veicināt lauksaimniecības produktu pārstrādi mājas apstākļos, radot pievienoto vērtību lauksaimniecības produktiem

Pieejamais finansējums 3.1. un 3.2. rīcībai ir Ls 11 432,40.

Projektus pieņems no 09.12.2013. līdz 09.01.2014. biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā, Dundagas novadā. Sīkākas ziņas biedrības interneta lapā www.ziemeļkurzeme.lv vai pa tālruniem 28646518, 26194609 vai 29172814.

Ar vietējās attīstības stratēģiju, rīcības mērķiem, to plānotajām darbībām, projektu vērtēšanas kritērijiem un minimālo punktu

Kadastrālo vērtību izmaiņas

Valsts zemes dienests (VZD) katru gadu vērtē nekustamos īpašumus, nosakot to kadastrālo vērtību. Ziņojam, kas nākamgad mainīsies Dundagas novadā.

Kadastrālo vērtību aprēķina pēc normatīvajos aktos noteiktajām formulām, ņemot vērā īpašuma atrašanās vietā noteiktās zemes un būvju bāzes vērtības atbilstoši īpašuma izmantošanas veidam un Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā fiksētos vērtējamo objektu — zemes vienību un būvju — raksturojošos datus. Iegūtās kadastrālās vērtības izmanto Nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai, tāpēc tās ir svarīgas ikvienam zemes, būves vai dzīvokļa īpašniekam.

VZD ir sagatavojis pārskatu par kadastrālo vērtību izmaiņām novadā 2014. gadā, ko ietekmējušas nekustamā īpašuma tirgus tendences un citi vērtību noteicošie faktori. VZD rīcībā ir plaša tirgus datu bāze, kurā uzkrāta informācija par vairāk nekā 550 tūkstošiem darījumu. Nosakot bāzes vērtības 2014. gadam, izmantoti 2011. un 2012. gadā valstī notikušie vairāk nekā 87 tūkstoši darījumi.

Dundagas novadā minētajā laikā reģistrēti gandrīz 200 darījumi ar zemi, vairāk nekā 20 darījumi ar dzīvokļiem un gandrīz 50 darījumi, kur zeme pārdota kopā ar ēkām.

2014. gadā būtiskākās izmaiņas zemes bāzes vērtībās būs lauksaimniecības zemei. Komerccarbības zemei izmaiņas būs tikai Kolkas pagastā.

Kadastrālās vērtības lauksaimniecības ze-

mei reģionā vidēji sastāda tikai 60% no tirgus darījumu cenām. Pamatojoties uz notikušajiem darījumiem gan novadā, gan valstī kopumā, bāzes vērtība lauksaimniecībā izmantojamai zemei pieaugs par 15%. Vidējās kvalitātes zemes bāzes vērtība 2014. gadā Dundagas pagastā būs 420 Ls/ha (līdz šim 360 Ls/ha), bet Kolkas pagastā 405 Ls/ha (līdz šim 340 Ls/ha).

Kaut arī dzīvojamo īpašumu tirgus novadā bija aktīvs, tomēr izmaiņas zemes un ēku bāzes vērtībās 2014. gadā nebūs, jo notikušie darījumi apliecina, ka tās noteiktas atbilstoši tirgus situācijai. Tāpat nemainīsies bāzes vērtībās ražošanas objektiem.

Nelielas izmaiņas sagaidāmas komercdarbības īpašumiem. Komerccarbības nekustamo īpašumu grupai izstrādāts jauns vērtību zonējums, jo līdzšinējais bija apstiprināts 2009. gadā ekonomiskās krīzes sākumā. Dundagas novadā, nodalot komercdarbības apbūvei piemērotās teritorijas ar augstāku vērtību līmeni no pārējo pagastu teritorijas, izveidotas divas jaunas vērtību zonas Kolkas pagastā: *Austrumu un Ziemeļu piekraste*. Tās komercdarbības zemei saglabāsies spēkā esošā bāzes vērtība (1,60 Ls/m²), taču Kolkas pagasta pārējā teritorijā, kas mazāk pievilcīga komercdarbībai, tā samazināsies no 1,60 Ls/m² uz 0,50 Ls/m².

Ievērojot vispārējo dzīvojamo īpašumu

Mežstrādnieki, mācīsimies!

Dundagā 13., 20., 27. XI un 4. XII notiks kursi mežstrādniekiem, kas ļaus iegūt apliecības.

Arī strādājot ar motorzāģi un krūmgriezi, vajag *tiesības*. Pret šīm prasībām parasti izturamies nenopietni. Pašlaik neviena institūcija nekontrolē, vai cilvēks ievēro darba drošības prasības, ja viņš strādā pats savā mežā. Nolīgšot darbam kādu citu, lieta kļūst daudz nopietnāka, jo, notiekot nelaimes gadījumam, liela daļa atbildības gulstas uz darba devēju. Pirms līguma slēgšanas viņam jāpārliecinās, vai strādnieks ir apmācīts attiecīgo darbu veikšanai. Arī a/s *Latvijas valsts meži* nepieļauj, ka, piemēram, jaunaudzies koptu cilvēki bez attiecīgas apliecības, un to kontrolē arī Valsts darba inspekcija.

Parasti motorzāģu vadītāju kursi ir ilgi, arī cena nav maza. Tagad dundadznieki un arī citi var līdzvērtīgu dokumentu saņemt

pēc četrus dienu mācībām. Turklāt lēti — par Ls 12,10, jo kursu izmaksas sedz Eiropas Savienība (ES). Kursi notiks Dundagā trešdienās: 13., 20., 27. XI un 4. XII. Pirmajās dienās pils mazajā zālē paredzētas teorētiskās mācības, kurās stāstīs arī par audžu kopšanas mežsaimnieciskajiem pamatiem, izcērtamo koku izvēli u.tml. Nākamās dienās notiks praktiskās nodarbības. Protams, divu dienu laikā diez vai izdosies apgūt pamatīgas darba prasmes, ja iepriekš tāds darbs nav darīts. Mācības drīzāk paredzētas, lai padarītu likumīgas agrāk iegūtās prasmes. Mācības nodevēs arī meža īpašniekiem, kas, lai arī savā mežā nestrādā, tomēr vada darbus.

Vietu skaits ir ierobežots, tādēļ jāpiesakās iepriekš pa telefonu 2022041 Aldai

skaitu pozitīva atzinuma saņemšanai var iepazīties katru piektdienu, iepriekš sazinoties, no plkst. 9.00 līdz 16.00 biedrības telpās Pils ielā 14, Dundagā vai biedrības interneta lapā www.ziemeļkurzeme.lv, vai zvanot pa tālruni 28646518 koordinatorei Ancei Remesai, vai 26194609, 29172814, vai rakstot e-pastu zba@dundaga.lv.

Lauku atbalsta dienesta interneta lapā www.lad.gov.lv ir pieejamas projekta iesnieguma veidlapas un metodiskie norādījumi to aizpildīšanai, kā arī iespējams elektroniski iesniegt ar drošu elektronisko parastu parakstītu projekta iesniegumu, e-pasta adrese: lad@lad.gov.lv.

Ance Remesa,
Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai administratīvā vadītāja

vērtību līmeni, abās jaunizveidotajās zonās *Austrumu un Ziemeļu piekraste* komercdarbības ēkām bāzes vērtība pieaugs no 40 Ls/m² uz 50 Ls/m², taču izmaiņas skars nelielu objektu skaitu — 4 komercdarbības objekti.

Kadastrālo vērtību kopsummas Dundagas novadā kopumā zemei pieaugušas par 5%, savukārt ēkām praktiski nemainās (izmaiņas 0,5% apmērā).

Pārskatā norādītas bāzes vērtības ir atspoguļotas latos, bet no 01.01.2014. tās atbilstoši Latvijas Bankas valūtas kursam būs pieejamas eiro, tāpat kā īpašumu kadastrālās vērtības.

Kaut arī kādā teritorijā vai īpašumu grupā bāzes vērtības nav mainījušās, tomēr kadastrālās vērtības var mainīties, ja notikušas izmaiņas objektu datos, piemēram, pašvaldība mainījusi zemes lietošanas mērķi, reģistrēti jauni apgrūtinājumi. Ja Kadastra informācijas sistēmā reģistrētie dati neatbilst īpašuma patiesajam stāvoklim dabā, tad īpašnieku pienākums ir ierosināt datu aktualizāciju, ko paredz Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 13. pants.

Informāciju par Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem objekta datiem un prognozēto kadastrālo vērtību var uzzināt datu publicēšanas portālā www.kadastrs.lv. Plašāku informāciju par kadastrālo vērtēšanu var lasīt specializētajā interneta lapā www.kadastralavertiba.lv, kā arī informatīvajā bukletā *Īpašuma kadastrālā vērtība*, kas pieejams VZD klientu apkalpošanas centros visā Latvijā.

Arta Platace

Velverei. Sīkākas ziņas var jautāt Dundagas novada lauku attīstības speciālistei Ilzei Šteinei.

Mežu īpašniekus varbūt interesēs arī citi Meža konsultāciju pakalpojumu centra rīkoti semināri un mācības. 7. XI Talsos, Krišjāņa Valdemāra ielā 21a, notiks seminārs par jaunāko meža likumdošanā un ES līdzekļu piesaisti. Pārrunāsim arī, kā visizdevīgāk pārdot cirsmu vai meža īpašumu. Piedalīsies komercfirma pārstāvji.

Savukārt medniekus varētu interesēt mācības par PVD prasībām gaļas pirmapstrādē 11. un 12. XI Šķēdes *Mežsargmājā*. Abas mācības ir bezmaksas, jo notiek ar ES atbalstu.

Alda Velvere,
Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Meža konsultāciju pakalpojumu centra Kurzemes nodaļas vadītāja vietniece

Būs Ziemassvētku tirdziņš izstādē! Piedalāties!

Pavisam drīz Adventa vainagā iededzināsim pirmo svečīti, kas nepārprotami liecinās — gada skaistākie un ģimeniskākie svētki ir tuvu. Arī šogad 29. XI atklāsim Ziemassvētku tirdziņu izstādī. Aicinām visas rokdarbnieces, kas ada, šuj, tamborē, pin, piedalīties pasākumā ar saviem darbiem. Gaidīšu pastāvīgās rokdarbnieces, kā arī priecāšos par jaunām dalībniecēm un arī dalībniekiem. **Darbus lūdzu atnest līdz 25. XI Dundagas Kultūras pilī Rutai.** Tālruni: 29141121, 63237859.

Ruta Bērziņa

Administratīvajā komisijā

Novada pašvaldības Administratīvā komisija 22. X sēdē Nr. 8 izskatīja 9 administratīvā pārkāpuma lietas.

1 lietu par pašvaldības saistošo noteikumu Nr. 11 *Par sabiedrisko kārtību* — par atrašanos sabiedriskā vietā ar atvērtu alkoholiskā dzēriena iepakojumu (XII daļas 44. p.) pārkāpšanu — persona administratīvi sodīta, izsakot brīdinājumu;

4 lietas par nepilngadīgu personu smēķēšanu (LAPK* 42.1 4. d.) — 1 persona sodīta, izsakot brīdinājumu, 3 personas sodītas ar Ls 5 naudas sodu;

1 lietu par dzīvesvietas nedeklarēšanu (LAPK 186. p. 2. d.) — persona sodīta ar Ls 5 naudas sodu;

1 lietu par vides piesārņošanu (LAPK 58. p.) — persona sodīta ar Ls 50 naudas sodu;

1 lietu par alkoholisko dzērienu nodošanu nepilngadīgo rīcībā (LAPK 172. p. 3. d.) — persona sodīta ar Ls 20 naudas sodu;

1 iesniegumu par administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma pieņemta lēmuma apstrīdēšanu (LAPK 279.p.1d.) — lēmumu par uzlikto Ls 50 naudas sodu atstāja spēkā.

Dace Kurpniece, komisijas sekretāre

* LAPK — Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodekss

Dundagas vidusskolas kolektīvs atvainojas Austras Auziņas tuviniekiem par neprecizitāti, minot informāciju par A. Auziņas iegūto izglītību, 23.10.2013. laikrakstā *Talsu Vēstis*. Pareizi jābūt: «Austrai Auziņai Latvijas Valsts universitātē 1984. gadā piešķirta filologa, pasniedzēja kvalifikācija latviešu valodas un literatūras specialitātē, bet 1999. gadā Latvijas Universitātē — pamatskolas angļu valodas skolotāja kvalifikācija».

Jeļena Tomsone (1929)
Marija Kalmane (1940)

«Dundadznleiks» Nr. 20 (169)
2013. gada novembris.

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznleiku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize